

Palma, 13 de desembre de 2020
III diumenge d'Advent

***Deixem-nos contagiar per la confiança, la solidaritat
l'esperança, la responsabilitat i l'amor, no pel virus!***

**Carta del bisbe Sebastià a l'Església de Mallorca,
als preveres i diaques, vida consagrada, laics i laiques del Poble de Déu
i a totes les altres persones de bona voluntat que ens vulguin escoltar**

Benvolguts germans i germanes en Crist Ressuscitat,

Estam a punt de les festes de Nadal. El mes passat el vam iniciar pregant junts en ocasió de la festa de Tots Sants i de la commemoració dels Feels Difunts, mantenint així el record entranyable de familiars, amics, germans en la fe i desconeguts, a més dels qui ens han deixat al llarg d'aquests mesos de pandèmia, víctimes del coronavirus. Ara, en ple temps d'Advent i caminant cap a Nadal, ens disposam a **mirar amb esperança el futur immediat i acompanyant la inseguretats sanitària i econòmica** que afecta a tants germans i germanes nostres degut als continus rebrots de contagi que s'estan produint en diversos indrets, també entre nosaltres a la nostra illa, situació que demana amb urgència que actuem amb **prevenció** i molta **responsabilitat** davant d'aquesta extensió del mal, i que afecta totes les edats i capes socials. Mai tan ben dit que es tracta de «fer bonda».

**1. Una Església integrada en el poble,
al servei de tots i dels més necessitats**

Hem estat atents i hem volgut complir les prescripcions que ens venien de les autoritats sanitàries i polítiques durant tot aquest temps. Ha estat i és exemplar el compliment d'aquestes normes dins les esglésies i llocs de culte, com també el comportament en altres dependències per a dur a terme les habituals activitats pastorals. Ho hem volgut fer detalladament i servint de la millor manera possible els interessos de la salut personal i pública, renunciat fins i tot a alguns drets individuals i orientant-ho tot al bé comú. La nostra contribució com Església s'ha concretat sobretot en l'acollida que estan fent les parròquies mitjançant l'**atenció als malalts i acompanyant les famílies en el dol**, a més de les **ajudes** en allò més bàsic, atenció que va en augment tant a nivell *material* com *espiritual*. En són un exemple diari els capellans, els religiosos i religioses, els treballadors i treballadores de Càritas, junt als nombrosos voluntaris i voluntàries de Càritas diocesana i de les Càritas parroquials, com també els agents de la pastoral de la Salut i del Dol, els quals de forma quasi sense descans estant prestant el seu servei.

De la mateixa manera, és també l'**Església que actua a favor del poble que pateix**, quan nombrosos *metges i metgesses, infermers i infermeres cristians*, junt amb tants d'*altres professionals* entorn a la sanitat, estan donant la vida en la primera línia de la pandèmia en els hospitals, clíniques i residències. Mai els agraïrem prou el bé que estan fent, sempre al costat dels malalts, fins i tot en la majoria de cassos substituint la família en la dramàtica circumstància de no poder estar al costat del seu familiar malalt en el moment del comiat. D'això n'hi ha exemples constants.

2. Feim novament una crida ferma i urgent a la responsabilitat personal i col·lectiva de tothom

I així seguirem, ja que aquesta és la missió que ens ha encarregat Jesús i que constitueix un dels seus aspectes més prioritaris de la nostra pastoral. Per això, també seguim fent una **crida a la responsabilitat personal i col·lectiva** per tal que siguin observades les normes que les autoritats sanitàries posen al nostre coneixement perquè les complim i les fem complir. Les coneixem de sobres, tant les que ens afecten de *forma individual* com les que ens exigeixen un *compromís col·lectiu* i que ens obliguen a consciència, ja que es tracta de defensar i aconseguir un bé superior, la salut individual i la de tots. A l'Evangelí, Jesús ens ho deixa molt clar posant-ho com a primer valor.

Aquesta dramàtica situació, desemmascarant la vulnerabilitat humana, la seva inconsistència i la seva necessitat de redempció i que, qüestionant tantes certeses a la base de les nostres vides, ens ha col·locat —escriu el papa Francesc— davant d'interrogants fonamentals sobre la felicitat i sobre el tresor de la nostra fe cristiana. **On són les arrels més profundes que ens sostenen a tots en aquesta tempesta? Què és realment important i necessari?** La pandèmia —segueix el Papa— *és una senyal d'alarma que ens porta a reflexionar precisament sobre tot això, i és un temps de prova i elecció perquè puguem orientar les nostres vides d'una manera renovada a Déu, el nostre recolzament i la nostra meta.*

Pensem en la magnitud del problema: ens hi va la salut personal i col·lectiva, ens hi va l'activitat econòmica, ens hi va la salut del planeta. Mai hauríem pensat que fos tota la humanitat la qui hi quedàs involucrada i compromesa. Per això, la **responsabilitat** —*que és la vacuna immediata de què disposam— és més gran i afecta el bé comú*, ens afecta a tots sense distinció. No podem tornar a la normalitat d'abans, hem de ser creatius d'una realitat nova per a tots. El papa Francesc ens diu que quan estava redactant l'encíclica *Fratelli tutti*, «*va irrompre de manera inesperada la pandèmia de la COVID-19, que deixà al descobert les nostres falses seguretats. Més enllà de les respostes que hi donaren els distints països, s'evidencià la incapacitat d'actuar conjuntament [...] Si algú creu que només es tractava de fer funcionar més bé el que ja fèiem, o que l'únic missatge és que hem de millorar els sistemes i les regles ja existents, està negant la realitat*» (FT 7).

Es tracta d'**apostar per la dignitat de cada persona i pels drets humans**. «*El respecte d'aquests drets —diu Francesc a FT 22— és condició prèvia per al mateix desenvolupament social i econòmic d'un país. Quan es respecta la dignitat de l'home, i els seus drets són reconeguts i tutelats, floreix també la creativitat i l'enginy, i la personalitat humana pot desplegar les seves múltiples iniciatives a favor del bé comú*». I, en això estam a l'hora d'organitzar dins i fora de l'àmbit de les nostres activitats eclesials. Hem de seguir amb l'ànim renovat cada dia, fent tot el que hem de fer, encara

que sigui amb mancances humanes i mitjans més pobres. La celebració de les properes festes de Nadal i Cap d'Any en seran segurament una prova, ja que **no minvarem en res la vivència d'allò que és essencial**. Ja ho vam experimentar la passada Setmana santa i Pasqua, i ho experimentam en la quotidianitat.

3. Les celebracions nadalenques, viscudes en allò que és essencial, el naixement de Jesús

Segons les **darreres resolucions**, hem de tenir en compte el nombre proposat de persones a les trobades socials i familiars, llevant del cas de les persones convivents, a les qui no s'aplica aquesta recomanació. L'*aforament màxim dels llocs de culte* segueix essent del 30%. Segueixen vigents totes les anteriors normes relatives a portar sempre la mascareta, el rentat de mans, la distància i les que ja vam indicar sobre les mesures cautelars a les celebracions litúrgiques, especialment a l'Eucaristia, com rebre la comunió a la mà i respectar les mesures higièniques. Tenir igualment en compte les restriccions nocturnes de no circulació per a vetles de pregària o celebracions afectades per la franja horària que s'hagi decretat.

Aquestes darreres indicacions afectarien certs horaris acostumats d'altres anys per a les Matines o la celebració de la **Missa de la nit de Nadal** o alguna altra. És aconsellable que dites celebracions es facin, encara que s'avancin unes hores per a no veure's afectades per la restricció horària. Degut a l'aforament limitat i a que els seients a ocupar són comptats per a tota la celebració, ***es prega que no s'entri i surti de l'església en qualsevol moment*** (com p.e. passa en alguns llocs marxar després del cant de la Sibil·la). Si algú ho fa, pensi que el fet de sortir seria de poca solidaritat ja que quedarien seients buits i que per raó de l'aforament restringit al 30% altres no haurien pogut entrar.

A la **Catedral**, la celebració de la nit de Nadal –a les 19:00– es retransmetrà en directe per *streaming*, i per IB3 a les 23:00 en diferit.

Al **Santuari de la Mare de Déu de Lluc**, la mateixa celebració serà a les 18:00 i serà retransmesa per *streaming* i pel canal 4 en directe. Des de la Diòcesi i mentre sigui possible es recomana la participació presencial a les celebracions, a excepció d'aquelles persones qui, per raó d'edat, malaltia o altre impediment físic, n'estan dispensades. La intenció és seguir amb els horaris normals establerts a cada lloc i facilitar la participació de tots.

4. Festes de l'Estendard, sant Antoni i sant Sebastià

També de cara al darrer dia de desembre i al mes de gener, l'Església de Mallorca, com ho hem fet cada any, convocam a la celebració de l'Eucaristia del dia 31 de desembre, **festa de l'Estendard**, en la qual –donada la significació de la Diada– convidam a ***pregar especialment pel nostre poble mallorquí i pels qui ens governen***. El papa Francesc ens insisteix a que tots i totes assumim la nostra responsabilitat en la creació d'un poble de germans com a *fraternitat oberta*, fent el possible per arribar a l'*amistat social* i a la *caritat política*, que suposa haver desenvolupat un sentit social que supera tota mentalitat individualista. «*Cadascú és plenament persona quan pertany a un poble i, al mateix temps no hi ha vertader poble sense respecte al rostre de cada persona. Poble i persona són termes correlatius*» (cf. FT 182).

De la mateixa manera, a totes les celebracions litúrgiques de la **festa de Sant Antoni, Abat**, tan arrelades a la nostra terra i que constitueixen l'origen de tantes festes populars. És important que els actes litúrgics de pregària i l'Eucaristia es facin, encara que sigui observant la normativa d'aforament i mesures sanitàries. Us convid a que en aquesta Diada **preguem especialment per la nostra Església de Mallorca**, per totes les parròquies i comunitats que la formam, per les activitats pastorals, les vocacions al sacerdoci, a la vida religiosa i als ministeris laïcals, per l'educació cristiana a les famílies i als col·legis, afegint-hi les intencions concretes de cada lloc, tenint sobretot cura dels més febles.

Igualment, la **festa de Sant Sebastià**, patró de la ciutat de Palma. Dita celebració **tindrà un caràcter especial de rogativa per a demanar la intercessió del sant màrtir perquè siguem alliberats del mal de la COVID-19 i de tants altres mals**, ja que el sant – en temps de pandèmia– és especialment invocat com intercessor davant Déu per aquest motiu, com ho ha estat en altres ocasions de desgràcia al llarg de la història i, fins i tot, essent-ne aquesta invocació l'origen i el sentit d'aquesta festa tan nostra. Aquest dia pregam així: *Oh Déu, que cada any ens feis celebrar la solemnitat del nostre patró, sant Sebastià, concediu a gràcia a tots feels d'aquesta ciutat de Mallorca de proclamar amb el cor i la vida de fe que ell confessà en el seu martiri*. I l'oració que resa tota l'Església demana que el Senyor ens concedeixi l'esperit de fortalesa, perquè alliçonats amb l'exemple de sant Sebastià, aprenguem d'obeir a Déu abans que als homes.

5. Intensificar la pregària, fer-nos pròxims, viure una bona política, defensar la llibertat religiosa i, amb els drets humans, el dret a la vida

Des d'aquest comunicat, faig una crida als creients de la nostra Església i a totes aquelles persones de bona voluntat que s'hi vulguin adherir, a **intensificar la pregària** en aquest temps de pandèmia i, al mateix temps, **fer-nos molt pròxims** envers els qui més en pateixen les conseqüències, tant en el cos com en l'esperit.

Ho hem de fer, sobretot en un moment en el qual per part del **govern de l'Estat** es volen **retallar llibertats** i es fan propostes que desfan l'esperit fraternal i democràtic que ha de guiar la nostra convivència ciutadana. Això ens fa patir i molt. És intolerable presenciar amb freqüència en els hemicicles l'espectacle d'agressivitat, insult i manca de diàleg dels qui –representant-nos– haurien de ser un model de gestió cívica. Ho veim en relació al **camp educatiu** en tot allò que fa referència als *drets que tenen els pares respecte del tipus d'educació que volen per als seus fills*. Ho veim, entre altres aspectes, en la intenció d'excloure de l'ensenyament l'*assignatura de Religió* i retallar o abolir el dret a la llibertat religiosa, com també *marginar l'atenció als més febles*. Ho veim en la inoportunitat d'una llei a favor de l'**eutanàsia** expressament introduïda en un moment en el qual hi ha tant de sofriment en els ancians i els qui estan més mancats de salut. Una **decisió injusta més** d'anar contra els més vulnerables, sense respectar el primer des Drets Humans, que es el **dret a la vida**, i tots els altres que en són una conseqüència.

Una vegada més hem de dir que **volem i tenim dret a uns governants que demostrin que estimen el seu poble i s'hi posen incondicionalment al seu servei**, que és el de procurar el bé comú i, inclòs en ell, el de cada persona en particular, ja que és vetlar per la seva dignitat humana i la de tots. Sempre ens tindreu a nosaltres, l'Església, a l'hora de defensar la dignitat de les persones i col·laborar activa i corresponsablement

a favor del tot el poble, del qual en formam part. M'han agradat molt aquestes paraules del papa Francesc on diu que «també en la política hi ha lloc per estimar amb tendresa», i es demana: «*Què és la tendresa?*» i diu: «És l'amor que es fa proper i concret. És un moviment que procedeix del cor i arriba als ulls, a les orelles, a les mans. La tendresa és el camí que han recorregut els homes i dones més valents i forts. Enmig de l'activitat política, els més petits, els més febles, els més pobres han d'entendrir-nos: tenen «dret» a omplir-nos l'ànima i el cor. Sí, ells són els nostres germans i com a tals hem d'estimar-los i tractar-los» (FT 194). Hi afegirà això tan important a dur a terme en aquest precís moment que vivim: «*La política uneix a l'amor l'esperança, la confiança en les reserves de bé que hi ha en el cor del poble, malgrat tot. Per això, l'autèntica vida política, fundada en el dret i en un diàleg lleial entre els protagonistes, es renova amb la convicció que cada home, cada dona i cada generació enclouen en ells mateixos una promesa que pot alliberar noves energies relacionals, intel·lectuals, culturals i espirituals*».

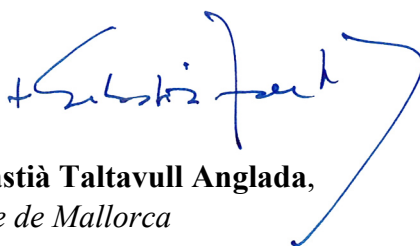
6. Comuniquem ànim i esperança amb gestos d'estimació, de tendresa, de solidaritat, d'esperança i de misericòrdia

Comptant amb tot el que hem dit i enmig de la inseguretats i la por que moltes persones manifesten tenir, vull comunicar-vos **paraules d'ànim, de consol i d'esperança** acompanyades de l'**estil de solidaritat i misericòrdia** que sempre ens ha de definir, tan ben explicat per Jesús en la paràbola del Bon Samarità i que el papa Francesc ha posat com a referent lluminós de la seva carta-encíclica *Fratelli tutti* per a la nostra vida.

Posem-hi atenció! Les paraules que ens dirigeix parlen de «**recomençar**» i diu que «*cada dia se'ns ofereix una nova oportunitat, una nova etapa. No hem d'esperar-ho tot dels qui governen, seria infantil. Gaudim d'un espai de corresponsabilitat capaç d'iniciar i generar nous processos i transformacions. Siguem part activa en la rehabilitació i l'auxili de societats ferides. Avui som davant la gran oportunitat de manifestar la nostra essència fraterna, de ser uns altres bons samaritans que carreguen sobre seu el dolor dels fracassos, en lloc d'accentuar odis i ressentiments. Com el viatger ocasional de la nostra història, només falta el desig gratuït, pur i simple de voler ser poble, de ser constants i incansables en la labor d'incloure, d'integrar, d'aixecar el caigut; encara que moltes vegades immersos i condemnats a repetir la lògica dels violents, dels qui només s'ambicionen a ells mateixos, difusors de l'ambició i la mentida. Que altres continuïn pensant en la política o en l'economia per als seus jocs de poder. Alimentem les coses bones i posem-nos al servei del bé*» (FT 77).

Hi ha molt camí per fer i no ens podem aturar. La responsabilitat política és de tots i és en aquest camí que ens trobam i l'hem de fer junts. La feina de l'Església –i dels cristians en concret– és i ha de ser sempre *discreta, humil*, moltes vegades relegada al *silenci*. Però sabem que és una feina fecunda, que posa arrels i que sap bé d'on li ve la força. Per això camina en la confiança i no perd l'esperança! Desitgem-nos el goig d'avançar així.

Amb tot el meu afecte :

+ **Sebastià Taltavull Anglada,**
Bisbe de Mallorca